ידיעון פורום דו-קיום בנגב

פורום דו–קיום בנגב לשוויון אזרחי
منتدى التعايش السلمي في النقب من اجل المساواه المدنية
Negev Coexistence Forum For Civil Equality

גליון דו לשוני מספר 15, אוקטובר 2011

English electronic version of this Bulletin can be found at www.dukium.org

דבר המערכת

מובאת בפניכם המהדורה החמש-עשרה של ידיעון "פורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי". כמו בגיליונות קודמים, גם הפעם הבאנו בפניכם את תמצית הארועים שהתרחשו בנגב בחודשים האחרונים. מתוה פראבר-עמידרור, המכונה תכנית פראבר, תופש חלק נכבד מהידיעון בשל העובדה שתכנית זו שכבר אושרה על ידי הממשלה עלולה להביא להרס של כפרים רבים, נישול עשרות אלפים מאדמתם, עקירתם וריכוזם בעיירות, במידה ותיושם בשנים הקרובות. אם התכנית לא תשונה הרי שחיינו כאן בנגב - ערבים ויהודים - הולכים להשתנות ולא לטובה.

הנכם מוזמנים להתעדכן באופן שוטף באתר "פורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי", בפייסבוק, ובטוויטר בהם תמצאו מידע על פעילויות וארועים שונים המאורגנים על ידי הפורום.

תודות לכל המתנדבים הרבים התומכים בפעילות הפורום ולאלו הלוקחים חלק בחשיבה, בהכנת הידיעון ובהפצתו. אנו מקוים שקריאת הידיעון תעשיר אתכם במידע על המתרחש בנגב.

לפני שאתם מגרשים את הבדווים ... ד"ר מנסור נסאסרה

למרות שהממשלה אישרה את הצעות וועדת פראוור, הבדווים לא ינטשו את תביעתם לאדמתם ההיסטורית.

המלצות ועדת פראוור אשר אושרו ע"י הממשלה הישראלית ב-11.9.2011 קוראות ל"העברתם" של כ-30,000 בדווים בנגב מאדמותיהם. פעולה זו תהווה רק שלב אחרון בגירוש הבדווים בנגב, תהליך שהחל ב-1948 כאשר יותר משני שליש מתוך 90,000 הבדווים שחיו במחוז באר שבע הפכו פליטים. כ-11,000 מאלה שנשארו תחת שלטון ישראלי מצאו עצמם מגורשים מהנגב המערבי אל אזור מוגבל צפונית-מזרחית לבאר שבע, והפכו לאזרחים עקורים בתוך מדינתם.

החל משנת 2007 הוסמכו ועדת גולדברג וועדת פראוור להציע פתרונות לויכוח המתמשך בין הבדואים והמדינה בשאלת בעלות הקרקע. הבדווים תבעו 600,000 דונם כחלק מאדמותיהם ההיסטוריות, ואילו ועדת גולדברג הציעה לרשום שליש משטח זה על שמם. לבסוף, ועדה בראשות אהוד פראור, לשעבר ראש מחלקת מדיניות התכנון במשרד ראש הממשלה, הציעה שהבדווים יקבלו רק 27 אחוז מהקרקעות שלטענתם היו בבעלותם מאז התקופה העותומאנית. יישום המלצות ועדת פראוור יביא לכך שמרבית התושבים המאכלסים כיום את הישובים הלא מוכרים יועברו בכפייה לעיירות הקיימות.

תהלוכה והפגנה בלב תל אביב כנגד תכנית פראבר לנישול הבדואים בנגב, 19.09.11

המלצה הרת גורל זו של הוועדה מהווה כשלון נחרץ בהענקת הכרה היסטורית לבעלות הקרקע של הבדווים. לו עשתה הועדה את עבודתה כראוי, היתה מגלה שפקידי רשויות השלטון של מנדט הבריטי ואף של מדינת ישראל כבר העניקו הכרה זו בעבר, כפי שהראה מחקר שערכתי לא מכבר בארכיונים בריטים וישראלים ובראיונות אישיים.

כך לדוגמא בראיון שערכתי ב-2008 עם לורד אוקספורד – המשנה לנציב מחוז באר שבע תחת השלטון המנדטורי ב-1945-1943 – הבהיר הלה שהרשויות הבריטיות הכירו בבעלות הקרקע של הבדווים גם ללא הליך רישום פורמאלי: "לא התנגדנו לבעלות הקרקע של הבדווים, ואף לא אכפנו עליהם רישום זה", הוא אמר. "הם היו שבעי רצון מהדרך בה נהגו לגבי ההכרה באדמותיהם, ולכן סברנו שאין מקום

פורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי, ת.ד. 130 עומר 84965, טל. 050-7701118-9
E-mail: info@dukium.org Web: www.dukium.org

לפני שאתם מגרשים את הבדווים ... (המשך)

לאכוף עליהם הליך שלא היו מעונינים בו ושהיה מעורר התנגדותם."

עדותו זו של לורד אוקספורד, שהלך לעולמו בינואר 2011, סותרת באופן מובהק את הנרטיב הישראלי לפיו לבדווים לא היתה בעלות על הקרקעות עליהן התגוררו במשך דורות רבים. מסמכים בריטיים גם מצביעים על כך שהבדווים שילמו מיסים על קרקעות אלו. כך לדוגמא בדו"ח מינואר 1940, מלקולם מקדונלד, אז מזכיר המדינה לענייני הקולוניות, הכיר בכך שהמס ("sehtit") ששולם על ידי הבדווים במחוז באר שבע הווה עדות לבעלותם על הקרקע. מסמכים עותומאניים שנמצאו בארכיונים בריטיים מעידים על תשלומי מס כבר בשנת 1907.

ההכרה בתביעה הלגאלית של הבדווים לקרקעות נמשכה גם לאחר 1948 תחת השלטון הישראלי. כך לדוגמא ב-1952, מיכאל הנגבי, המושל הצבאי של הנגב, כתב במכתב (עליו אין כיום חסיון) למשרד הבטחון ולמשרד ראש הממשלה ש"במהלך 1950/51 סכום של 19,000 לירות נגבה כמס קרקע מהבדווים ובעזרתם, ע"י המושל הצבאי של הנגב. הבדווים שילמו ארבעה גרוש לכל דונם עליו הוכרה בעלותם." מכיון שהנגבי טרח לבקש מהבדווים לשלם מיסי קרקע, ברור הוא שהכיר בבעלותם על הקרקע – ענין ממנו התעלמו לחלוטין ועדות פראור וגולדברג.

במהלך שנות החמישים, כמעט כל הבדווים שנשארו בתחומי מדינת ישראל שילמו מיסי קרקע למדינה. המיסים נאספו ע"י המושל הצבאי ושייח'ים בדווים. כמו-כן חשוב להדגיש שהמיסים ששולמו הן לרשויות הבריטיות והן למדינת ישראל היו על אותן קרקעות השנויות כיום במחלוקת.

עדות דומה הנמצאת בארכיון המדינה היא של יוסף וייץ, אשר עמד בראש החטיבה ליעור בקרן הקימת לישראל ומאוחר יותר סייע בהקמתו של מנהל מקרקעי ישראל. ב-1952 מונה וייץ לעמוד בראש ועדה ממשלתית שהוסמכה לבדוק את תביעות הקרקע של הבדווים. וייץ וחבריו לועדה הגיעו למסקנות מענינות. הדו"ח שכתבו ציין שלמרות שחלק מ-11,000 הבדווים שנשארו תחת שליטה ישראלית אחרי 1948 נושלו מאדמתם ההיסטורית ורוכזו באזור סגור – הנישול לא שלל את בעלותם על קרקע זו. הדו"ח הדגיש שהבדווים התיחסו לכל האדמות שעיבדו כקרקע בבעלותם, ולא ערער על התיחסותם זו.

ועדת וייץ הציעה שלמרות זאת יהיה ניתן "להימנע מהכרה בזכויות הבדווים על אדמתם גם אם יוכיחו שעיבדו אותה במשך תקופה ארוכה." הצעה אחרת היתה לעצור את "פתיחת משרד הרישום בבאר שבע," כך שיימנע מהבדווים כל נסיון להסדיר את בעלותם באורח פורמאלי.

חברי הוועדה גם קראו לממשלה להאיץ את חקיקת חוק רכישת קרקעות, "על מנת להקל את תהליך העברת הקרקע אשר בעבר עובדה ע"י בדווים לרשויות הפיתוח של ישראל." בהמשך לכך הצהירה הועדה שיש להעניק לבדווים "פיצויים במקרים שהם מצליחים להוכיח את בעלותם על הקרקע."

מכאן אנו למדים שהועדה קיבלה את העובדה שהבדווים איכלסו את הנגב לפני קום המדינה, הכירה בעיבוד קרקע כעדות לבעלות על הקרקע, וכן המליצה להעניק פיצויים לבדווים שאדמתם הופקעה.

במקום להמליץ על עקירתם של 30,000 מאזרחיה של המדינה, על ועדות גולדברג ופראוור היה לבדוק את העדויות הקיימות הן בישראל והן בבריטניה בשאלת תביעות הקרקע של הבדווים. לו היו עושות זאת, ולו היו בנוסף גם מעניקות תשומת לב ראויה לקולם של הבדווים עצמם, לא היו מגישות את המלצותיהן אלו.

למרות אישור הממשלה את המלצות ועדת פראוור, הבדווים לא ינטשו את תביעתם לאדמתם ההיסטורית. הם ימשיכו להניף את דגל ההכרה בזכויותיהם, עד שייעשה הצדק.

סקירת חדשות בנגב

אפריל ב-19 באפריל ערער ארגון עדאלה לבית המשפט בשם תושבי הכפר הבדואי הבלתי מוכר עתיר - אום-אלחיראן בדרישה לבטל את פסיקת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע שקבע כי יש לפנות את הכפר. בחודש פברואר השנה קיבל בית המשפט המחוזי את תביעת המדינה לפנות את הכפר. ראוי לציין כי על אדמות הכפר שתושביו מתגוררים בו כ-55 שנים עתיד לקום היישוב היהודי חירן (3904/11).

ב-30 באפריל התקיים זו השנה הרביעית הפסטיבל הערבי-יהודי "שכנים" ברהט. זהו אירוע משותף של עיריית רהט, מתנ"ס רהט, עמותת צעד קדימה ופורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי. הפסטיבל כלל תחנות מידע רבות, מאכלים בדואים מסורתיים ומופעי תיאטרון, שירה וריקודים. מאות מתושבי הנגב השתתפו באירוע לצד אורחים שהגיעו ממרכז הארץ.

מאי במהלך חודש מאי השתתפה עו"ד סנא אבן-ברי, נציגת פורום דו-קיום בנגב, בפורום הקבוע של האו"ם לסוגיות עמים ילידים בניו-יורק במשך שבועיים. אבן-ברי השתתפה בפורום לצד כאלף נציגים של עמים ילידים מכל רחבי העולם והעלתה את הסוגיות השונות עימן מתמודדת האוכלוסייה הבדואית בנגב המוכרת על-ידי האו"ם כעם יליד. זו השנה השביעית בה משתתפים נציגי הפורום לדו-קיום בנגב בכינוס זה.

האגודה לזכויות האזרח פרסמה נייר עמדה: "עקרונות להכרה בכפרים הבלתי מוכרים בנגב"
http://www.acri.org.il/he/?p=11932

אחת המסקנות שמציע נייר עמדה זה היא כי אם המדינה מבקשת לשים קץ לסכסוך המתמשך בינה ובין הבדווים בנגב ולפתור את מצוקתם של תושבי הכפרים הבלתי מוכרים על בסיס של שוויון אזרחי, יהיה עליה לאמץ פתרון מערכתי כולל, המבוסס על כיבוד זכויות האדם של האוכלוסייה

עו"ד סנא אבן-ברי בפורום הקבוע של האו"ם לסוגיות עמים ילידים, מאי 2011

סקירת חדשות בנגב (המשך)

הבדווית, ולהכיר הן בכל 35 הכפרים הלא-מוכרים בנגב במקומם הנוכחי על בסיס אמות המידה תכנוניות אובייקטיביות והן במערכת הקניינית המסורתית שלה ולהתבסס על תוכנית האב החלופית לכפרים הלא-מוכרים.

יוני

ב-5 ביוני פסק בית המשפט העליון כי הזכות למים הינה זכות חוקתית המהווה חלק מן הזכות לקיום מינימאלי בכבוד. בית המשפט קבע כי יש לדאוג לנגישות מינימאלית למים לתושבי הכפרים הלא מוכרים בנגב. באמצעות פסיקה זו פנו ארגונים שונים לרשות המים בדרישה לחבר את הכפרים הלא מוכרים ברחבי הנגב למים זורמים.

ב-12 וב-13 ביוני בעקבות הגשת הנוסח הסופי של דו"ח פראוור וטרם אישורו על ידי ממשלת ישראל, פנה פורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי לראש הממשלה, לשרי הממשלה ומוסדות האו"ם. פורום דו-קיום התריע על כי התוכנית מפרה אמנות בינלאומיות עליהן חתומה ישראל ומתעלמת ממסקנות ועדות האו"ם השונות בנוגע לאוכלוסייה הבדואית בנגב.

ב-14 ביוני דחה בג"ץ את עתירתם של בדואים תושבי הכפרים ביר אל-חמאם וח'אשם זאנה להזזת תוואי כביש 6 בדרום שעתיד להוביל להרס של מאות בתים ולפינוי מעל אלפיים בני אדם מבתיהם ללא כל פיצוי ופיתרון (3459/10).

ב-23 ביוני פסק בג"ץ כי יש להפוך את המסגד הישן בעיר באר-שבע למוזיאון לתרבות האיסלם ועמי המזרח שישרת גם את האוכלוסיה המוסלמית באזור. זוהי תוצאתו של דיון משפטי שהחל בשנת 2002 בעתירתו של ארגון עדאלה בה דרשו העותרים לאפשר את השימוש במסגד לתפילה (7311/02).

ב-29 ביוני שיגר פורום דו-קיום בנגב פנייה לאו"ם בעקבות חוק שעבר הכנה לקריאה שנייה לפיו בעלי בתים שנהרסו על ידי

עזיז אבו-מדיעם, תושב הכפר אל-עראקיב, נואם במאהל המחאה בבאר-שבע, 18.07.2011

המדינה על פי צווי הריסה מנהליים, יחויבו בהוצאות ההריסה. פורום דו-קיום בנגב פנה לנציגי האו"ם, הדווח המיוחד לזכויות עמים ילידים באו"ם, פרופ' ג'יימס אנאיה, ונציבת זכויות האדם של האו"ם, נווי פילאי, ולארגוני זכויות אדם בינלאומיים בבקשה לסיוע בביטול הצעת החוק החדשה.

יולי

בחודש יולי פרסמו עמותת 'במקום' והמועצה האזורית לכפרים לא מוכרים תוכנית אב לישובים הבדואיים הלא מוכרים בנגב. התוכנית מציבה אלטרנטיבה לתוכניות הממשלה השונות ומציעה אפשרות להכרה בכפרים הלא מוכרים. התוכנית מציגה רקע, ניתוח, דוחות מומחים והצעות קונקרטיות לפתרון תכנוני ראוי לכפרים הלא מוכרים בנגב.

צעדה לציון שנה להרס הכפר אל-עראקיב, מצומת להבים אל הכפר, 27.07.2011

ב-23 ביולי החלה קייטנה שערכו פעילי פורום דו-קיום בנגב לילדי הכפר אל-עראקיב. במסגרת הקייטנה נערך יום ספורט, יום הכנה לצעדה לציון שנה להרס הכפר, סדנת ג'אגלינג של ארגון 'פעולה קרקסית' ועוד.

ב-25 ביולי הצטרפו פעילי פורום דו-קיום בנגב ותושבי הכפר אל-עראקיב לצעדת מחאה שנערכה בבאר-שבע כחלק מן המאבק למען צדק חברתי. תושבי אל-עראקיב הצטרפו לצעדה לאחר שבצהרי אותו יום הגיעו כוחות ההריסה אל כפרם והרסו אותו בפעם ה-25.

ב-26 ביולי קיבלו תושבי הכפר אל-עראקיב תביעה חסרת תקדים בהיקפה על סך 1.8 מיליון שקלים מן המדינה. יום לפני יום השנה להרס כפרם נתבעו תושבי הכפר על עלות ההריסות החוזרות ונשנות של כפרם.

ב-27 ביולי ציינו תושבי אל-עראקיב שנה להריסה הראשונה של כפרם, שנהרס עד כה 27 פעמים. הועדה העממית של הכפר ופורום דו-קיום בנגב ארגנו יחדיו צעדה מצומת להבים אל הכפר, בה השתתפו כ-200 תושבים ופעילים. בסיומה של הצעדה נערכה התכנסות בכפר.

ב-29 ביולי הגיעו פעילי פורום דו-קיום בנגב יחד עם תושבי הכפר הלא מוכר אל-עראקיב אל מאהל המחאה בבאר-שבע וסייעו לתושבי הכפר בהקמת אוהל גדול במאהל. עם סיום בנייתו של האוהל הצטרפו תושבי הכפר והפעילים לסעודת יום שישי וקבלת שבת במאהל.

אוגוסט

ב-13 באוגוסט הצטרפו פעילי ופעילות פורום דו-קיום בנגב, יחד עם תושבי הכפר אל-עראקיב, לעצרת המחאה הגדולה שנערכה בבאר-שבע כחלק מן המאבק הארצי למען צדק חברתי. עשרות מפעילי הפורום ותושבי הכפר צעדו יחד עם פעילים ממאהל יפו אל העצרת וקראו יחדיו "הנגב דורש צדק חברתי!"

ב-15 באוגוסט ערך פורום דו-קיום בנגב את ארוחת האפטאר (שבירת צום הרמדאן) המשותפת השנתית שלו. עשרות מפעילינו ושותפינו, ערבים ויהודים, הגיעו והשתתפו בארוחה ובשיחה לקראת השנה הקרובה שנערכה בסופה.

ספטמבר

ב-11 בספטמבר אישרה ממשלת ישראל את מתווה פראוור-עמידרור לנישול ועקירה של 30,000 ערבים-בדואים מכפריהם וריכוזם בעיירות לאחר העברת המתווה לידי עמידרור – יו"ר הועדה לבטחון לאומי, ביוני 2011, נערכו מספר שינויים ותיקונים שצמצמו עוד יותר את גודל השטח וגובה הפיצויים שיקבלו הבדואים בנגב במסגרתה.

ב-11 בספטמבר השתתפו פעילי פורום דו-קיום בנגב בהפגנה גדולה מול משרד ראש הממשלה בירושלים, בעת ההצבעה על מתווה פראוור-עמידרור. כ-200 מפגינים, ערבים ויהודים, קראו לממשלה לא לקבל

מפגינים מול משרד ראש הממשלה במהלך ההצבעה על תוכנית פראוור, 11.09.2011

את התוכנית ולשתף את הבדואים בנגב בקביעת עתידם וגורלם.

ב-15 בספטמבר פנה פורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי לשר המשפטים, יעקב נאמן, וטען שתכנית פראוור שהתקבלה בממשלה עומדת בניגוד להמלצות הועדה ליישום האמנה לזכויות אזרחיות ופוליטיות וכן כי אין הטמעה של המלצות הועדה במדיניות ובעבודת הממשלה. בעוד שהועדה קבעה כי: "על המדינה לכבד את זכותה של האוכלוסיה הבדואית לאדמות אבותיה ולאורח חייה המסורתי המבוסס על חקלאות. על המדינה אף להבטיח את הנגישות של האוכלוסיה הבדואית לשרותי רפואה, חינוך, מים וחשמל ללא קשר לאזור מגוריהם בשטח המדינה", הרי שתוכנית פראוור מתעלמת מכך ופוגעת בזכויותיה של האוכלוסיה הבדואית בנגב.

ב-19 בספטמבר ארגן פורום דו-קיום בנגב יחד עם ארגונים נוספים, צעדה והפגנה

גדולה בתל-אביב במחאה על תוכנית פראוור שאושרה בממשלה שבוע קודם לכן. מאות מפגינים, ערבים ויהודים, צעדו מכיכר הבימה (המאהל ברוטשילד) עד לקריית הממשלה בתל-אביב.

ב-25 בספטמבר הגיש ארגון עדאלה ערר לבית הדין למים בחיפה בשמם של שני תושבי הכפרים הלא מוכרים תל-ערד ואום אל-חירן בשל סירובה של רשות המים לחברם למים זורמים (עח"ק 51011-09/11). זאת, על אף פסיקת בית המשפט העליון מיוני 2011 לפיה יש לחבר את הכפרים למים (9535/06).

ב-28 בספטמבר, ערב ראש השנה היהודי, השיק פורום דו-קיום בנגב את לוח השנה התלת דתי השנתי שלו. השנה משולבות בלוח השנה תמונות שצילמו ילדי הכפר הלא מוכר אל-עראקיב, במסגרת סדנת צילום שערך פורום דו-קיום בנגב בכפר בשיתוף עם צלמים מתנדבים ערבים ויהודים ובסיוע הקרן הבריטית שלום סאלם. מטרתו של לוח השנה לשנת 2011-2012 הינה העלאת המודעות לכפרים הבלתי מוכרים בנגב ולאמנות האו"ם ביחס לכפרים הללו.

אוקטובר

ב-4 באוקטובר קיבלו מקימי אוהל המחאה נגד מתווה פראוור-עמידרור צו הריסה לאוהל. האוהל הוקם ב-20 לספטמבר מול משרדי הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בבאר-שבע ואויש על ידי ארגונים ותנועות מהנגב. בעקבות פניית האגודה לזכויות האזרח בשם המוחים התקבלה הסכמה על המשך הפעלת האוהל עד ל-25 לחודש.

ב-6 באוקטובר ארגנה הועדה העליונה של ערביי הנגב הפגנה גדולה בה השתתפו כאלפים וחמש מאות מפגינים, ערבים ויהודים, נגד מתווה פראוור-עמידרור שיביא לנישול ועקירה של 30,000 ערבים בדואים מכפריהם וריכוזם בעיירות. במהלך ההפגנה קראו המפגינים – "אין כפר לא מוכר". "צדק חברתי לבדואים בנגב", "די להריסות הבתים" ועוד. ארגונים רבים, בהם גם פורום דו-קיום בנגב, לקחו חלק בהפגנה.

הפגנה נגד מתווה פראוור-עמידור, 6.10.11

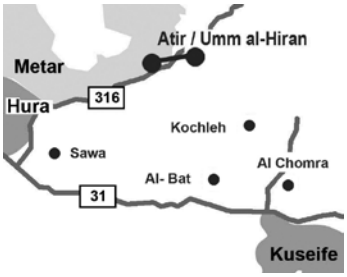
נא להכיר - עתיר - אום אל-חירן

תאופיק אבו אלקיעאן

הכפרים ממוקמים צפונית-מזרחית לחורה, צפונית ודרומית לכביש 316 ומונים כ- 1,000 נפשות, בני שבט אבו-אלקיעאן.

התושבים מתגוררים בכפרים מאז אמצע שנות החמישים. הם הועברו לכאן במצוות המדינה ונאלצו לפנות את קרקעותיהם בואדי זובאלה בנגב הצפוני מערבי. כיום מצויים רבים מבתי הכפר בסכנת הריסה, בשל תכנון להקמת ישוב יהודי בשם חירן במקום הכפר אום אל-חירן. במסגרת הליכי הסדר הקרקעות שקיים משרד המשפטים בשנות השבעים הגישו אנשי עתיר - אום אל-חירן תביעות בעלות על קרקעותיהם, אך ההליך טרם הסתיים והקרקעות לא נרשמו על שמם.

בסוף יוני 2007 נהרסו באום אל-חירן 14 בתים ו-150 נפש נותרו ללא קורת גג. הבתים שנהרסו באופן בלתי חוקי, נבנו תוך מספר ימים מחדש בסיוע פורום הכרה והועד נגד הריסת בתים. 8 מתוך הבתים פורקו ב- 7 לאוגוסט 2007 על ידי יושביהם, כדי למנוע הריסה נוספת על ידי השלטונות.

בשנת 2010 החליט בית משפט השלום שעל התושבים לעקור מהכפר (תיק אזרחי 1769/08, מדינת ישראל ומינהל מקרקעי ישראל נגד איברהים פרהוד אבו אל-קיעאן ואח'). עתירה לבית המשפט המחוזי נדחתה (ע"א 11165/09, איברהים אבו אלקיעאן ואח' נגד מדינת ישראל) ובאפריל 2011 הוגשה בקשת ערעור לבית המשפט העליון (בקשת רשות ערעור 3904/11 איברהים פרהוד אבו אלקיעאן ואח' נגד מדינת ישראל).

בבקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון בקש מרכז עדאלה המייצג את אנשי הכפר לבטל את פסק דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, שהורה לפנות את כל תושבי הכפר הלא מוכר עתיר-אום אל-חיראן מבתיהם.

בכפרים אין כל תשתיות של מים, חשמל, דרכים או איסוף ביוב. לחלק מהמחסור בתשתיות נתנו אנשי הכפר פתרון. תושבי הכפר אום אל-חירן התחברו בתחילה לצנרת המים של חברת מקורות באזור יער יתיר ולאחר מכן לחורה והעבירו עד לכפר צינור ממנו חוברו צינורות לריכוזים השונים בכפר.הצינור חובל וכיום אין מים זורמים באום אל-חירן והמים מובלים במיכליות ממקומות שונים.

החשמל מסופק באמצעות גנרטורים ופאנלים סולאריים שמפעילה כל משפחה לעצמה. שרותים נוספים הניתנים על ידי אנשי הכפר הם שרותי תפילה במסגד שנבנה ומתוחזק על ידם וכן שרותי קבורה.

התעסוקה של אנשי הכפר היא חקלאות וגידול צאן, אך בכפר אחוז גבוה של מובטלים.

הבניה בכפר ארעית: פחונים, בתי בלוקים בעלי גגות פח או בטון.

תושבי הכפר מעוניינים בהקמת שכונה קהילתית כפרית, המותאמת לצרכיהם, ומבקשים מהמדינה להכיר בזכות השימוש שלהם באדמות אליהם הועברו לפני חמישים שנה על ידי השלטונות. הצעת המדינה היא למעבר תושבי שני הישובים: עתיר ואום אל-חירן לעיירה חורה.

פעילויות 'מולתקא-מפגש' – בית תרבות ערבי-יהודי בנגב

במולתקא–מפגש בית התרבות היהודי–ערבי שמפעיל פורום דו קיום בבאר-שבע נערכו בחודשים האחרונים אירועים מגוונים: ארחנו נציגים של מפלגות ותנועות מהשמאל בערב על ''התעוררות בשמאל הישראלי'' שהשתתפו בו מוסי רז (מרצ), ד''ר אפרים דוידי (חד''ש), נפתלי רז וד''ר עלי אלאסד(מס''ד), התחלנו בהפעלת מועדון הסרט הערבי העכשווי והקרנו את הסרטים ''הקרבות'' (סוריה), ''היינו קומניסטים'' (לבנון),''סלטה בלדי'' (מצרים). התקיים ערב על המאבק בשדה בריר בהשתתפות ד''ר שרית עוקד ממובלי המאבק בעיר ערד, סמוך לחג החרות התקיים ערב בנושא הגותו של ישעיהו ליבוביץ בהשתתפות ד''ר יוסף אלגזי וד''ר אבשלום צור,לרגל יום השואה ארחנו את הסופר ניר ברעם ששוחח על ספרו ''אנשים טובים'',ארחנו את ד''ר פאטמה קאסם ויעל חזן בערב ''מדברות על הנכבה'', ברמדאן אירח המולתקא את הפעילים והפעילות לארוחת

איפטאר משותפת, ולאחר אישור מתווה פראוור-עמידרור ע''י הממשלה ארגנו במולתקא ערב על הנושא בהשתתפות ד''ר תאבת אבו ראס, ד''ר יונס אבו רביעה וד''ר ארז צפדיה. כמו כן התחלנו בשיעורי אנגלית מדוברת לאקטיביסטים וסיימנו את הקורסים בערבית מדוברת . בסוף אפריל קיים הפורום לדו קיום בנגב בשיתוף עם מתנ''ס רהט ועמותת צעד קדימה כמידי שנה, את פסטיבל ''שכנים'', והפעם במתנ''ס ברהט. בפסטיבל שהיה עמוס בסדנאות וארועים השתתפו מאות ערבים ויהודים.

יומן הריסות בתים בנגב, אפריל – אוקטובר 2011

שם הכפר	מיקום	מבנים שנהרסו	תאריך
בין ביר אחמאם לאום בטין	דרומית - מערבית לצומת שוקת	חריש של 1500 דונם שדות תבואה שנבטו	5 אפריל
אלעראקיב	מערבית לכביש 40	הריסת הכפר בפעם ה-20 ועקירת 300 עצי זית	6 אפריל
סעוה	מזרחית לחורה	הריסת בית	11 אפריל
כסיפה	דרומית לכביש 31	הריסת בית מאבן	11 אפריל
רחמה	צפונית לכביש ירוחם- דימונה	הריסת בית של קשישה	17 אפריל
אלקרין	ליד צומת שוקת	הריסת קיר	22 מאי
אם רתאם	מזרחית לכביש 25	הריסת צריף	11 מאי
אלערה	דרומית לחורה	הריסת בית	11 מאי
אלזרנוק	דרומית לכביש 25	הריסת 2 בתים	11 מאי
אלבחירה	דרומית לכסיפה	הריסת דיר כבשים	11 מאי
אלעראקיב	מערבית לכביש 40	הריסת הכפר בפעם ה-21	11 מאי
אלפורעה	דרומית לערד	הריסת בית שהתגוררו בו 4 משפחות	25 מאי
ואדי אלנעם	ליד רמת חובב	הריסת 3 מבנים	31 מאי
אלעראקיב	מערבית לכביש 40	הריסת הכפר בפעם ה-22	31 מאי
שגב שלום		הריסת מחסן	31 מאי
אום רתאם	מזרחית לכביש 25	הריסת בית	9 יוני
אל גרין	דרומית – מערבית לחורה	הריסת 2 בתים	21 יוני
ליד חשם זנה	מזרחית לשקיב אלסלאם	הריסת 3 בתים	21 יוני

יומן הריסות בתים בנגב, אפריל – אוקטובר 2011 (המשך)

שם הכפר	מיקום	מבנים שנהרסו	תאריך
סואויין	מזרחית לשקייבאלסלאם	הריסת 3 בתים	21 יוני
אל-עראקיב	מערבית לכביש 40	הריסת הכפר בפעם ה-23	21 יוני
אלבאט	מערבית לכסיפה	הריסת בית	4 יולי
כסיפה	דרומית לכביש 31	הריסת חנות	4 יולי
ביר אלחמאם	דרומית לכביש 25	הריסת מרפאה	4 יולי
צפונית לכסיפה	כסיפה	הריסת בית של משפחת אלקרישאת	6 יולי
אל-עראקיב	מערבית לכביש 40	הריסת הכפר בפעם ה-24	12 יולי
אלאטרש	מזרחית לחורה	הריסת בית שהתגוררו בו 8 נפשות	19 יולי
רהט דרום	רהט	הריסת בית בשלבי בנייה השייך למשפחת אבו מדיגם	19 יולי
אל-עראקיב	מערבית לכביש 40	הכפר נהרס בפעם ה-25	25 יולי
אלערה	דרומית לחורה	3 מבנים מאבן שהתגוררו בהם 30 נפשות	8 ספטמבר
אל-עראקיב	מערבית לכביש 40	הריסת אוהלי הכפר בפעם ה-26	8 ספטמבר
אל-עראקיב	מערבית לכביש 40	הריסת אוהלי הכפר בפעם ה-27	5 אוקטובר
אלפורעה	דרומית לערד	הריסת בית	5 אוקטובר

חברות ופעילות במסגרת פורום דו-קיום בנגב

הפורום הוא ארגון המתבסס על התנדבות של אזרחים המבינים שללא התערבות הקהילה, מדיניות הממשלה בנגב תוביל לאי-צדק, לאפליה, ולעתיד קודר לנגב ולמדינה כולה. מטרות הפורום לקדם שוויון זכויות ולטפח סובלנות ודו-קיום בנגב. ברצוננו להזמין אתכם לעזור בקידום מטרות הפורום.

המעוניינים יכולים להצטרף לכל שלל הפעילויות שהוזכרו לעיל ולאחרות. רכזי הפורום ישמחו לשמוע כל רעיון או יוזמה לפעילויות נוספות. בנוסף לכל אלה, הפורום זקוק גם לחברים שיתנדבו לביצוע תפקידים ספציפיים, כדוגמת:

1. סיוע בפיתוח ובאחזקה של אתר האינטרנט של הפורום.
2. תרגום של טקסטים מעברית לערבית, מעברית לאנגלית ומאנגלית לעברית.
3. עורך/ת לידיעון והמידעון המקוון של הפורום.
4. חברים לצוות ההיגוי מולקא-מפגש.
5. תחקירנים בנושא אפליה על רקע לאומי בתעסוקה, בקבלת שרותים וכו'.
6. סיוע בדוברות ויחסי ציבור.
7. ריכוז פעילות המתנדבים.
8. ריכוז עבודת שתדלנות בכנסת ובמשרדי הממשלה.

נשמח לקבל תרומות לתמיכה בפעילות הפורום לת.ד. 130 עומר, 84965.

המצטרפים לפורום מתבקשים לשלם דמי חבר שנתיים על פי השיעורים הבאים:

יחיד 40 ₪, משפחה 60 ₪, ו-20 ₪ לסטודנטים ואנשים המעדיפים לשלם דמי חברות מופחתים.

- לשם קבלת מידע נוסף על הפורום לדו-קיום ופעולותיו, ניתן להיכנס לאתר הפורום: www.dukium.org
- נשמח לקבל פרטים על נמענים פוטנציאליים שעשויים לגלות ענין בידיעון זה, או רעיונות לנושאים נוספים שראוי לכלול בידיעונים הבאים.
- באם הנך מעוניין/ת להפסיק לקבל ידיעון זה, או באם הינך מקבלו גם באמצעות תפוצת האינטרנט של פורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי, או אם הינך מעוניין להתחיל לקבל את הידיעון באמצעות תפוצת האינטרנט, ולא בדואר רגיל – נא ידענו על כך.

הפורום לדו-קיום בנגב הוא ארגון א-מפלגתי עצמאי שהוקם בשנת 1997, על יד תושבים ערבים ויהודים בנגב. מטרת הפורום לשמש מסגרת לשיתוף פעולה יהודי-ערבי, להוות בסיס למאבק משותף לשוויון זכויות אזרחי ולטפח סובלנות ודו-קיום בנגב. במסגרת פעילויות הפורום, הנעשות בהתנדבות או הממומנות מקרנות פרטיות ובעיקר הקרן החדשה לישראל ותרומות בלבד, מתקיימים מפגשים בין קהילתיים ואירועים חברתיים, פעילויות הסברה, מאבק לצדק סביבתי ולהכרה בכפרים הבלתי מוכרים, מאבק לשוויון בתעסוקה בנגב וכיו"ב.

כל האמור בידיעון בלשון זכר מן הראוי להתייחס אליו גם כאילו נכתב בלשון נקבה.

עורכות: רחל נפרסטק וחיה נח **כתיבה:** מיכל רותם ומומתז חטיב **תרגום לערבית:** מומתז חטיב **עריכה לשונית בערבית:** מוסא אבו-גאנם
תרגום לאנגלית: ברכה בן אברהם **עריכה באנגלית:** אבנר בן-עמוס, קארן דגלאס **עריכה גרפית:** מרק מרקוס

פורום דו-קיום בנגב לשוויון אזרחי, ת.ד. 130 עומר 84965, טל. 050-7701118-9
E-mail: info@dukium.org Web: www.dukium.org